Po letech prrázdninových vyjížděk strávených především po průsmycích Alp, jsme se letos vydali o level níže, a to do pohoří Ardeny v Belgii, kde každé jaro probíhají tzv. jednorázové ardenské klasiky. Tři z nich jsme krátce ochutnali a byly velmi výživné.

Po 870 kilometrech v autech, jsme v nedělním podvečeru dorazili do belgického lázeňského města Spa, kde jsme našli dvojhvězdičkový kemp za 6€ na osobu a noc. Druhý den ráno jsme se vypravili na sever do sousedního Nizozemska a hned z toho byla královská etapa v délce 160km s téměř 2000 nastoupanými metry. Po menších logistických problémech jsme dojeli do nizozemského města Valkenburg, kde každoročně končí klasika Amstel Gold Race, jehož letošním vítězem se stal náš Roman Kreuziger. Cílový kopec Cauberg je modlou Holanďanů, pro nás to byl jen tzv. krátký štěk, který nesahá ani po kotník našemu Ráječáku. Nizozemci opravdu myslí na cyklisty, je tam dokonalá síť cyklostezek a podél hlavních silnic je vždy asfaltový pruh pro cyklisty. Při zpáteční cestě jsme si ještě stačili vyjet na nejvyšší horu Nizozemska Vaalserberg s 323 metry nad mořem.

Další den byl ve znamení ochutnávek dvou jarních klasik. Nejprve to byla klasika Lutych - Bastoň - Lutych s mýtickým kopcem La Redoute nad městečkem Remouchamps, které je rodištěm belgického klasikáře Phila Gilberta a kde také sídlí jeho fanklub. La Redoute je přes kilometr dlouhá prasárna, kterou Honza dokázal vyjet na velkou. Pár kilometrů podél řeky Ambleve a pak pořád nahoru dolů do dalšího cíle, města Huy. V městě Huy bývá cíl klasiky Valonský šíp. Jak jinak než na kopci. On to vlastně kopec není ona to je stěna dlouhá 1,3km. Jmenuje se Mur de Huy, což je v překladu stěna města Huy. Fuj. Ale dali jsme to a ani jsme nepotřebovali horské kolo. Nejvýživnější byla levá zatáčka u kapličky se sklonem 26%, Honza to z hecu opět vyjel na velký tác.

Další dny byly na pohodu. Poznali jsme zajímavosti tohoto kouta Belgie. V mlze jsme si vyjeli na nejvyšší horu Belgie Signal de Botrange s 694m n. m., vyšvihli další prasárnu Stele Eddy Merckx, kde má Eddy krásný pomník, viděli jsme největší vodopády Belgie v Coo a na závěr jsme se dostali i na okruh formule 1 ve Francorchamps. Jen nepřízeň počasí nám nedovolila poznat na zpáteční cestě také trochu Lucemburska na kole. Někdy příště.

FOTOGALERIE : ZDE